Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

29. siječnja 2014.*

„Damping – Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Kine – Utvrđivanje prijetnje štete – Članak 3. stavak 9. i članak 9. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 384/96 [koji su postali članak 3. stavak 9. i članak 9. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 1225/2009]“

U predmetu T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, sa sjedištem u Huang Shiju (Kina), koji zastupaju F. Carlin, *barrister*, Q. Azau, odvjetnik, A. MacGregor, *solicitor*, i N. Niejahr, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju J.-P. Hix i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju B. O’Connora, *solicitor*,

tuženik,

koje podupire

Europska komisija, koju je početno zastupao H. van Vliet i M. França, a potom França i J.-F. Brakeland, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Bierwagena, odvjetnik,

i

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., sa sjedištem u Ostrava-Kunčice (Češka Republika),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, sa sjedištem u Romanu (Rumunjska),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, sa sjedištem u Paderbornu (Njemačka),

Ovako Tube & Ring AB, sa sjedištem u Hoforsu (Švedska),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, sa sjedištem u Sulzbach-Rosenbergu (Njemačka),

Dalmine SpA, sa sjedištem u Dalmineu (Italija),

Silcotub SA, sa sjedištem u Zalăuu (Rumunjska),

TMK-Artrom SA, sa sjedištem u Slatini (Rumunjska),

* Jezik postupka: engleski.

Tubos Reunidos SA, sa sjedištem u Amurriju (Španjolska),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, sa sjedištem u Aulnoye-Aymeriesu (Francuska),

V & M France, sa sjedištem u Boulogne-Billancourtu (Francuska),

V & M Deutschland GmbH, sa sjedištem u Düsseldorfu (Njemačka),

Voestalpine Tubulars GmbH, sa sjedištem u Linzu (Austrija),

Železiarne Podbrezová a.s., sa sjedištem u Podbrezová (Slovačka),

koje zastupa G. Berrisch, G. Wolf, odvjetnici, i N. Chesaites, *barrister*,

intervenijenti,

povodom tužbe za poništenje Uredbe Vijeća (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 262, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 54., str. 286.),

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: N. J. Forwood, predsjednik, F. Dehousse (izvjestitelj) i J. Schwarcz, suci,

tajnik: S. Spyropoulos, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 17. travnja 2013.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Povodom prigovora koji je podnio Odbor za zaštitu industrije bešavnih čeličnih cijevi Europske unije, Komisija Europskih zajednica je 9. srpnja 2008. objavila obavijest o pokretanju antidampinškog postupka koji se odnosi na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL C 174, str. 7.).

2 Točka 2. obavijesti o pokretanju postupka definirala je dotični proizvod na sljedeći način:

„Proizvod za koji se smatra da je predmet dampinga sastoji se od određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika, kružnog poprečnog presjeka, vanjskog promjera ne većeg od 406,4 mm te s ekvivalentom ugljika ne većim od 0,86 prema formuli i kemijskoj analizi Međunarodnog instituta za zavarivanje (IIW) podrijetlom iz [Kine] i koje su inače obuhvaćene oznakama [kombinirane nomenklature] ex73041100,ex73041910,ex73041930,ex73042200,ex73042300,ex73042400,ex73042910,ex73042930,ex-7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 et ex 7304 59 93. Te su oznake informativnoga karaktera.“ [neslužbeni prijevod]

3 Sukladno članku 17. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996, L 56, str. 1.), kako je izmijenjena (u daljnjem tekstu: osnovna uredba) [koju je zamijenila Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (izmjena SL 2010., L 7, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)], Komisija je odlučila ograničiti svoj ispitni postupak na jedan uzorak. U tom je okviru odabrala četiri kineska proizvođača izvoznika koji su držali 70% ukupne količine izvoza dotičnih proizvoda u Europsku uniju u razdoblju ispitnog postupka. Među tim proizvođačima izvoznicima je tužitelj Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd i jedan povezani proizvođač, koji pripada istoj skupini.

4 Tužitelj i povezani proizvođač su 23. srpnja 2008. svaki zasebno podnijeli zahtjev za primjenu tretmana tržišnoga gospodarstva (u daljnjem tekstu: MET), kao što je predviđeno u članku 2. stavku 7. točkama (b) i (c) osnovne uredbe [koji je postao članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) Uredbe br. 1225/2009] te, podredno, zahtjev za primjenu individualnog tretmana (u daljnjem tekstu: IT), kao što je predviđeno u članku 9. stavku 5. osnovne uredbe [koji je postao članak 9. stavak 5. Uredbe br. 1225/2009].

5 Komisija je 6. veljače 2009. uputila tužitelju i povezanom proizvođaču informativni list koji navodi bitne činjenice i razmatranja na temelju kojih predlaže da im se odbije MET. U tom je informativnom dokumentu Komisija zaključila da prvi i treći kriterij iz članka 2. stavka 7. točke (c) osnovne uredbe nisu zadovoljeni.

6 Tužitelj je 16. veljače 2009. Komisiji podnio očitovanja u pogledu informativnog lista od 6. veljače 2009.

7 Komisija je 7. travnja 2009. donijela Uredbu (EZ) br. 289/2009 o uvozu određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 94, str. 48., u daljnjem tekstu: privremena uredba).

8 Komisija je u uvodnoj izjavi 13. privremene uredbe naznačila da je ispitni postupak o dampingu i šteti obuhvatio razdoblje od 1. srpnja 2007. do 30. lipnja 2008. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka). Ispitivanje kretanja važnih za procjenu štete obuhvatilo je razdoblje od 1. siječnja 2005. do kraja razdoblja ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje).

9 Komisija je pojasnila u uvodnoj izjavi 14. privremene uredbe da je, što se tiče dotičnog proizvoda, u ispitnom postupku bilo moguće utvrditi da „tri oznake KN nisu upućivale na dotični proizvod, točnije oznake ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 i ex 7304 24 00, te da je pet drugih oznaka KN bilo manjkavo, u ovom slučaju oznake ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 i ex 7304 59 10“. [neslužbeni prijevod]

10 Komisija je u uvodnim izjavama 20. do 32. privremene uredbe odbila zahtjev za MET koji je podnio tužitelj, ali je s druge strane prihvatila zahtjev za IT.

11 Komisija je u uvodnim izjavama 33. do 38. privremene uredbe pojasnila da su Sjedinjene Američke Države izabrane kao analogna zemlja za izračun uobičajene vrijednosti.

12 Komisija je u uvodnim izjavama 53. do 126. privremene uredbe zaključila da nema štete za proizvodnju Zajednice, ali da postoji prijetnja štete za tu proizvodnju.

13 Komisija je 8. travnja 2009. tužitelju poslala informativni list koji navodi bitne činjenice i razmatranja za izračun dampinga i štete na temelju kojih su bile poduzete privremene antidampinške mjere. Tužitelj je 11. svibnja 2009. podnio očitovanja o tom dokumentu.

14 Komisija je 10. srpnja 2009. tužitelju uputila konačan informativni list s bitnim činjenicama i navodima na temelju kojih je predloženo donošenje konačnih antidampinških mjera. Tužitelj je 21. srpnja 2009. podnio svoja očitovanja o tom dokumentu.

15 Vijeće je 24. rujna 2009. donijelo Uredbu (EZ) br. 926/2009 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 262, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 54., str. 286.) (u daljnjem tekstu: osporavana uredba).

16 Vijeće je u uvodnim izjavama 10. do 17. osporavane uredbe potvrdilo utvrđenja iz privremene uredbe o definiciji dotičnog proizvoda.

17 U uvodnoj izjavi 18. osporavane uredbe Vijeće je potvrdilo zaključke privremene uredbe koji se tiču odbijanja zahtjeva za MET koji je podnio tužitelj. Uz to je, u uvodnim izjavama 19. do 24. navedene uredbe, zaključilo da tužitelj u konačnici ne ispunjava uvjete za dodjelu IT-a. Točnije, navodi da je kineska država nakon razdoblja ispitnog postupka stekla više udjela u holding trgovačkom društvu koje nadzire tužitelja te tako postala većinski dioničar (uvodna izjava 20. te uredbe).

18 Vijeće je u uvodnim izjavama 25. do 27. osporavane uredbe potvrdilo izbor Sjedinjenih Američkih Država za analognu državu za izračun uobičajene vrijednosti.

19 U uvodnim izjavama 35. do 81. osporavane uredbe Vijeće je potvrdilo utvrđenja Komisije iz privremene uredbe o nepostojanju štete i postojanju prijetnje štete za proizvođače Zajednice. U tom pogledu osobito je u obzir uzelo podatke o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka, to jest od srpnja 2008. do ožujka 2009. (u daljnjem tekstu: razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka).

Postupak i tužbeni zahtjev stranaka

20 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 30. prosinca 2009. tužitelj je podnio ovu tužbu.

21 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 25. ožujka 2010. Komisija je u ovom predmetu zatražila intervenciju u potporu zaključaka Vijeća. Glavne stranke nisu prigovorile tom zahtjevu.

22 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 6. travnja 2010. ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland Gmb H, Voestalpine Tubulars GmbH i Železiarne Podbrezová a.s. (u daljnjem tekstu: poduzeća intervenijenti) zatražili su u ovom predmetu intervenciju u potporu zaključaka Vijeća. Glavne stranke nisu prigovorile tom zahtjevu.

23 Rješenjem od 31. svibnja 2010. predsjednik prvog vijeća Općeg suda prihvatio je zahtjev za intervenciju Komisije.

24 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 21. i 30. lipnja te 25. kolovoza 2010. tužitelj je u odnosu na poduzeća intervenijente zatražio povjerljivi tretman određenih dijelova tužbe, replike i odgovora na repliku. Poduzeća intervenijenti nisu podnijeli prigovore protiv navedenih zahtjeva.

25 Komisija je 14. srpnja 2010. podnijela svoj intervencijski podnesak. Glavne stranke mogle su se o njemu očitovati.

26 Rješenjem od 31. kolovoza 2010. predsjednik prvog vijeća Općeg suda prihvatio je zahtjeve za intervenciju poduzeća intervenijenata.

27 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 30. rujna 2010. tužitelj je u odnosu na poduzeća intervenijente zatražio povjerljivi tretman određenih dijelova intervencijskog podneska Komisije kao i očitovanja koja je podnio u vezi s navedenim podneskom. Poduzeća intervenijenti nisu podnijeli prigovore protiv navedenog zahtjeva.

28 Poduzeća intervenijenti su 23. studenoga 2010. podnijeli svoj intervencijski podnesak. Glavne su se stranke mogle očitovati o tom intervencijskom podnesku.

29 Budući da se sastav vijećâ Općeg suda promijenio, sudac izvjestitelj bio je član drugog vijeća kojemu je stoga ovaj predmet dodijeljen.

30 Rješenjem od 16. svibnja 2011. predsjednik drugog vijeća Općeg suda zastao je s ovim postupkom do objave presude Suda u predmetu C-337/09 P, Vijeće/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 Tužitelj je 22. svibnja 2012. zatražio da se postupak nastavi i da se ovom predmetu da prednost.

32 Dana 19. srpnja 2012. objavljena je presuda Suda u predmetu C-337/09 P, Vijeće/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. Postupak se stoga toga dana nastavio.

33 Na temelju izvješća suca izvjestitelja, Opći sud (drugo vijeće) odlučio je otvoriti usmeni postupak te u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih u članku 64. Poslovnika Općeg suda pozvao stranke da se pisano očituju o određenim pitanjima i da podnesu određene dokumente. Stranke su udovoljile tim zahtjevima u danim rokovima.

34 Stranke su saslušane u svojim izlaganjima i odgovorima na pitanja koje im je postavio Opći sud tijekom rasprave od 17. travnja 2013.

35 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi osporavanu uredbu utoliko što nameće antidampinške pristojbe na izvoze tužitelja i uključuje naplatu privremenih pristojbi na te izvoze;

— ili, podredno, poništi osporavanu uredbu utoliko što uključuje naplatu privremenih pristojbi nametnutih tužitelju;

— naloži Vijeću snošenje troškova;

— naloži intervenijentima snošenje vlastitih troškova.

36 Vijeće od Općeg suda traži da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

37 Komisija od Općeg suda zahtijeva da odbije tužbu.

38 Poduzeća intervenijenti od Općeg suda traže da:

— odbije tužbu;

— naloži tužitelju snošenje troškova.

O pravu

Doseg tužbe

39 Poduzeća intervenijenti, pritom ne ističući prigovor nedopuštenosti protiv tužbe, kao što su potvrdila tijekom rasprave, ističu činjenicu da tužitelj predlaže poništenje osporavane uredbe utoliko što ona nameće antidampinške pristojbe na „izvoze tužitelja“. Međutim, tužitelj može tražiti poništenje osporavane uredbe samo utoliko što nameće antidampinške pristojbe na proizvode koje on proizvodi.

40 Tijekom rasprave tužitelj je pojasnio da njegova očitovanja treba shvatiti u smislu koji su navela poduzeća intervenijenti, što je uneseno u zapisnik.

41 Prema tome, ne osujećujući obveze koje bi mogle proizaći iz članka 266. UFEU-a u slučaju poništenja uredbe iz razloga koji u većoj mjeri utječu na osporavanu uredbu, potrebno je tumačiti očitovanja tužitelja u smislu da se odnose na poništenje osporavane uredbe utoliko što nameće antidampinške pristojbe na proizvode koje proizvodi tužitelj i uključuje naplatu privremenih pristojbi za te izvoze.

Meritum

42 Tužitelj ističe tri tužbena razloga u prilog osnovanosti tužbe. Prvi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni u definiciji dotičnog proizvoda. Drugi tužbeni razlog tiče se povrede članka 9. stavka 5. osnovne uredbe. Treći se razlog odnosi na povredu članka 3. stavka 9., članka 9. stavka 4. i članka 10. stavka 2. osnovne uredbe.

43 Opći sud smatra prikladnim prvo odlučiti o trećem tužbenom razlogu koji je istaknuo tužitelj.

44 Treći tužbeni razlog u biti se sastoji od dva dijela. Prvi se temelji na povredi članka 3. stavka 9. i članka 9. stavka 4. osnovne uredbe. Drugi, koji se ističe podredno, kao što je tužitelj potvrdio tijekom rasprave, tiče se povrede članka 10. stavka 2. osnovne uredbe.

45 Stoga valja prije svega ispitati prvi dio trećeg tužbenog razloga.

46 Tužitelj drži da se pokazivanje postojanja prijetnje štete temelji na višem standardu dokazivanja nego što je to slučaj s materijalnom štetom. Komisija je sama prihvatila tu činjenicu u okviru predmeta u kojem je donesena presuda Općeg suda od 20. lipnja 2001. Euroalliages/Komisija (T-188/99, Zb., str. II-1757.). Rijetki slučajevi koje je Vijeće spomenulo u svojim podnescima poduprli su taj zaključak. U ovom slučaju institucije nisu zadovoljile viši dokazni standard koji se zahtijeva. Također nisu uredno uzele u obzir podatke nakon razdoblja ispitnog postupka. Tužitelj posebice dovodi u pitanje zaključke Vijeća prema kojima se proizvodnja Zajednice nalazila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka te prema kojima su novi dampinški uvozi bili neminovni.

47 Vijeće osporava tužiteljevo tumačenje argumenata Komisije u okviru predmeta u kojem je donesena presuda Euroalliages/Komisija, gore navedena u točki 46. Nadalje, Vijeće naglašava da su institucije već donijele mjere na temelju prijetnje štete. Ništa ne upućuje na to da bi standard dokazivanja bio viši u pogledu prijetnje štete od materijalne štete. Vijeće također tvrdi da je uredno uzelo u obzir podatke nakon razdoblja ispitnog postupka. Vijeće zatim osporava tužiteljeve argumente što se tiče ranjivog stanja proizvodnje Zajednice na kraju razdoblja ispitnog postupka te neminovnosti novih uvoza koji su predmet dampinga.

48 Komisija naglašava da je s posebnom pažnjom pristupila utvrđivanju prijetnje štete u ovom slučaju tako što je uzela u obzir podatke nakon razdoblja ispitnog postupka, što inače nije slučaj.

49 Članak 9. stavak 4. osnovne uredbe predviđa da se konačna antidampinška pristojba uvodi ako iz konačno utvrđenih činjenica proizlazi da, između ostalog, postoji prijetnja. Prema članku 3. stavku 1. osnovne uredbe „izraz 'šteta', ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta proizvođačima Zajednice, prijetnja materijalne štete proizvođačima Zajednice ili materijalno zaostajanje u razvoju proizvodnje".

50 Članak 3. stavak 9. osnovne uredbe definira postojanje prijetnje materijalne štete na sljedeći način:

„Utvrđivanje prijetnje materijalne štete temelji se na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti. Promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Kod utvrđivanja prijetnje materijalne štete, potrebno je razmotriti, između ostalog, čimbenike kao što su:

a) značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište Zajednice koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza;

b) dostatno slobodno raspoloživi kapaciteti izvoznika, odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u Zajednicu, vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze;

c) ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom,

te

d) zalihe proizvoda nad kojima se provodi ispitni postupak.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika, gledan zasebno, ne može nužno biti odlučujući, ali ukupno gledajući, razmatrani čimbenici moraju dovesti do zaključka da je daljnji dampinški izvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati materijalna šteta."

51 U ovom slučaju Vijeće je zaključilo da proizvodnja Zajednice nije pretrpjela materijalnu štetu tijekom razdoblja ispitnog postupka, čak i ako je bila u ranjivom stanju na kraju tog razdoblja.

52 Nakon što je zaključilo da proizvodnja Zajednice nije pretrpjela materijalnu štetu tijekom razdoblja ispitnog postupka, Vijeće je prosudilo da u ovom slučaju postoji prijetnja štete.

53 Najprije je potrebno podsjetiti na to da, u području zajedničke trgovinske politike, a pogotovo u području mjera za zaštitu trgovine, institucije Unije raspolažu širokom marginom prosudbe zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitati (presude Suda od 27. rujna 2007., Ikea Wholesale, C-351/04, Zb., str. I-7723., t. 40. i od 11. veljače 2010., Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Zb., str. I-951., t. 61.). U tom kontekstu valja smatrati da ispitivanje prijetnje štete pretpostavlja procjenu složenih ekonomskih pitanja i da sudski nadzor te ocjene stoga treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti činjenica uzetih u obzir pri osporavanom izboru, nepostojanja očitih pogrešaka u ocjeni činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti. Takav ograničen sudski nadzor ne podrazumijeva to da se sud Unije suzdrži od nadziranja tumačenja ekonomskih podataka od strane institucija. Posebice, na Općem je sudu da provjeri ne samo materijalnu točnost podnesenih dokaza, njihovu pouzdanost i dosljednost već i da nadzire predstavljaju li ti dokazi ukupnost relevantnih podataka koje se mora uzeti u obzir pri ocjeni složene situacije te jesu li oni takve prirode da podupiru iz toga izvučene zaključke (vidjeti u tom smislu presudu Općeg suda od 8. svibnja 2012., Dow Chemical/Vijeće, T-158/10, t. 59.).

54 Uz to valja naglasiti da se, sukladno članku 3. stavku 9. osnovne uredbe, utvrđivanje prijetnje materijalne štete mora temeljiti „na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti“. Nadalje, promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti „jasno predviđena i neminovna“. Iz toga slijedi da utvrđenje prijetnje štete mora jasno proizlaziti iz činjenica slučaja. Iz toga također slijedi da do štete koja prijeti treba doći u kratkom roku.

55 Tužitelj s jedne strane osporava zaključak Vijeća prema kojemu se, iako nije pretrpjela štetu, proizvodnja Zajednice nalazila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka. S druge strane tužitelj osporava zaključak Vijeća o postojanju prijetnje štete.

Prvi prigovor prvog dijela trećeg tužbenog razloga o stanju proizvođača Zajednice na kraju razdoblja ispitnog postupka

56 Kako bi poduprle zaključak da je proizvodnja Zajednice bila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka, institucije su podsjetile na to da su antidampinške mjere bile uvedene 2006. kako bi se nadoknadila šteta uzrokovana dampinškim uvozima iz više zemalja. Proizvodnja Zajednice ipak nije mogla u potpunosti imati koristi od proširenja tržišta utoliko što su uvoze na koje su uvedene antidampinške mjere od 2006. zamijenili uvozi iz Kine. Potpuni oporavak proizvođača Zajednice stoga nije bio postignut. Takva se situacija već dogodila, kad je potražnja dosegnula uobičajenu razinu, što je dovelo do uvođenja antidampinških mjera 2006. (uvodne izjave 47. do 49. osporavane uredbe, u svjetlu uvodnih izjava 87. do 89. privremene uredbe).

57 Tužitelj posebno ističe proturječnosti između zaključka institucija i relevantnih ekonomskih podataka u ovom slučaju. Vijeće osporava tužiteljeve argumente te iznosi predviđanja ili ekonomske podatke koji se tiču razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka.

58 Najprije je potrebno napomenuti da, čak i da je zaključak Vijeća što se tiče stanja proizvodnje Zajednice na kraju razdoblja ispitnog postupka naveden u dijelu o šteti, on ipak nije nepovezan s analizom prijetnje štete. Točnije, Komisija je u uvodnoj izjavi 126. privremene uredbe držala da su, u nedostatku mjera, dampinški uvozi iz Kine uzrokovali u vrlo kratkom roku materijalnu štetu „već ranjivoj“ proizvodnji Zajednice, pogotovo u pogledu smanjenja prodaje, tržišnih udjela, proizvodnje i profitabilnosti. Vijeće je u okviru osporavane uredbe izričito potvrdilo zaključke Komisije o tom pitanju (uvodna izjava 81. osporavane uredbe).

59 Kao prvo, valja podsjetiti na relevantne podatke u ovom slučaju, koje je Komisija spomenula u privremenoj uredbi i koji pokazuju razvoj stanja proizvodnje Zajednice tijekom razmatranog razdoblja, dakle do kraja razdoblja ispitnog postupka:

— proizvodnja industrije Zajednice porasla je za 7% (uvodna izjava 67. privremene uredbe);

— iskorištenost proizvodnih kapaciteta porasla je za 9%, a tijekom razdoblja ispitnog postupka dosegnula je 90%, također pokazujući povišene stope 2006. i 2007. (uvodna izjava 69. privremene uredbe);

— zalihe su se povećale za 12%, dok Komisija međutim napominje da je „relevantnost tih pokazatelja […] ograničena“ [neslužbeni prijevod] s obzirom na to da se velika većina proizvodnje odvija po narudžbi (uvodna izjava 72. privremene uredbe);

— obujam prodaje industrije Zajednice povećao se za 14% (uvodna izjava 73. privremene uredbe);

— tržišni udio industrije Zajednice smanjio se za 5,2 boda (uvodna izjava 75. privremene uredbe);

— razina zaposlenosti ostala je stabilna (uvodna izjava 77. privremene uredbe);

— produktivnost se povećala za 7% (uvodna izjava 78. privremene uredbe);

— prosječna plaća po zaposleniku povećala se za 16% (uvodna izjava 79.);

— prodajne cijene industrije Zajednice povećale su se za 21% (uvodna izjava 80. privremene uredbe);

— profitabilnost prodaje industrije Zajednice nepovezanim kupcima, u postotku od neto prodaja, povećala se za 27% odnosno za 3,3 postotna boda, a tijekom razdoblja ispitnog postupka nalazila se na 15,4%, dok je profitabilnost za 2005., a osobito za 2006. i 2007. godinu također bila vrlo povećana (uvodna izjava 82. privremene uredbe);

— povrat od ulaganja, to jest dobit izražena u postotku od neto knjigovodstvene vrijednosti ulaganja, povećala se za 10%, odnosno za 4,6 postotnih bodova, a tijekom razdoblja ispitnog postupka nalazila se na 51,7%, nakon što je dosegnula 85,1% odnosno 79,2% 2006. i 2007. (uvodna izjava 82. privremene uredbe);

— neto novčani tok od djelatnosti iskorištavanja povećao se za 73%, a tijekom razdoblja ispitnog postupka nalazio se na 634 milijuna eura, dok Komisija uz to pojašnjava da „ništa n[ij]e pokaz[ivalo] da [je] industrija Zajednice nai[šla] na poteškoće pri prikupljanju kapitala“ [neslužbeni prijevod] (uvodna izjava 84. privremene uredbe);

— godišnja ulaganja industrije Zajednice povećala su se za 185%, a tijekom razdoblja ispitnog postupka nalazila su se na 284 milijuna eura (uvodna izjava 85. privremene uredbe).

60 Vijeće je u uvodnoj izjavi 46. osporavane uredbe potvrdilo te podatke.

61 U tom pogledu valja napomenuti da, kao što u biti valjano smatra tužitelj, osim razvoja tržišnog udjela proizvodnje Zajednice, prethodno navedeni ekonomski pokazatelji su svi pozitivni i zajedno upućuju na profil industrije u stanju snage, a ne slabosti ili ranjivosti. Također, Komisija je sama naznačila u uvodnoj izjavi 88. privremene uredbe da je „sva šteta koju je pretrpjela proizvodnja Zajednice bila […] ograničena i nije podrazumijevala nikakav značajan ekonomski problem“ [neslužbeni prijevod]. Ta tvrdnja upućuje na to da, u kontekstu stanja tržišta Zajednice tijekom razmatranog razdoblja – to jest do kraja razdoblja ispitnog postupka – proizvodnja Zajednice nije bila u ranjivom stanju, odnosno podložna šteti zbog uvoza podrijetlom iz Kine. Okolnost na koju je Vijeće podsjetilo u svojim podnescima, da je proizvodnja Zajednice izgubila nekoliko bodova u tržišnim udjelima tijekom razmatranog razdoblja, sama po sebi ne može poduprijeti zaključak da se navedena proizvodnja nalazila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka. Osim toga, ta se okolnost mora staviti u odnos s činjenicom da je proizvodnja Zajednice držala visok tržišni udio tijekom razdoblja ispitnog postupka, točnije 63,6% te da joj je obujam prodaje bio u velikom porastu, od više od 14%, tijekom razmatranog razdoblja. Navedena se okolnost također mora staviti u odnos s činjenicom da se obujam nedampinških uvoza podrijetlom iz ostalih trećih zemalja povećao za 35% tijekom razmatranog razdoblja (uvodna izjava 142. privremene uredbe) te da se tržišni udio koji odgovara tim uvozima povećao sa 7,8% na 8,5%. Stoga, uzimajući u obzir sve te navode, valja smatrati da ekonomski podaci relevantni za ovaj slučaj ne podupiru zaključak institucija da se proizvodnja Zajednice nalazila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka (u sličnom smislu, ali s različitim ekonomskim podacima, presuda Općeg suda od 2. svibnja 1995., NTN Corporation i Koyo Seiko/Vijeće, T-163/94 i T-165/94, Zb., str. II-1381., t. 95. i 96.).

62 Ostali navodi iz osporavane uredbe ili koje su navele institucije u okviru svojih podnesaka pred Općim sudom ne mogu pobiti taj zaključak.

63 Posebice, okolnost na koju se pozivaju institucije, da bi proizvodnja Zajednice bila bespomoćna pred potencijalno štetnim učincima dampinških uvoza da se ekonomska kretanja preokrenu (uvodna izjava 89. privremene uredbe, koju je potvrdilo Vijeće u uvodnoj izjavi 47. osporavane uredbe), omogućila bi utvrđivanje ranjivog stanja za budućnost. Ta je okolnost stoga bez učinka pri zaključivanju je li se proizvodnja Zajednice nalazila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka. Isto vrijedi za navode koje je Vijeće iznijelo u svojim podnescima pred Općim sudom u vezi s ekonomskim podacima nakon razdoblja ispitnog postupka, kao i za zaključke koje Vijeće izvlači iz pogoršanja stanja proizvodnje Zajednice. Nadalje, potrebno je naglasiti da su sudovi Unije već zaključili da se okolnost, na koju se pozivaju institucije, u vezi s pogoršanjem ekonomske situacije počiva na povredi prava, s obzirom na to da osnovna uredba izričito predviđa u dijelu o analizi štete da se čimbenici poput smanjenja potražnje ne mogu pripisati dampinškim uvozima {presude Suda od 10. veljače 1998., Komisija/NTN i Koyo Seiko, C-245/95 P, Zb., str. I-401., t. 43., te presuda NTN Corporation i Koyo Seiko/Vijeće, gore navedena u t. 61., t. 97. do 99.; vidjeti također uvodnu izjavu 35. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2849/92 od 28. rujna 1992. o izmjeni konačne antidampinške pristojbe koja je uvedena Uredbom (EEZ) br. 1739/85 o uvozu kugličnih ležajeva podrijetlom iz Japana s najvećim vanjskim promjerom većim od 30 milimetara (SL L 286, str. 2.) [neslužbeni prijevod], na koju se odnose te dvije presude}.

64 Što se tiče činjenice koju je iznijela Komisija u uvodnoj izjavi 87. privremene uredbe i koju je Vijeće potvrdilo u uvodnoj izjavi 46. osporavane uredbe, prema kojoj je porast uvoza podrijetlom iz Kine zasigurno sputao mogućnost proizvodnje Zajednice da „uloži u proizvodne kapacitete i razvije ih kako bi slijedila proširenje tržišta“ [neslužbeni prijevod], relevantni navodi ovog slučaja ju ne podržavaju. Prije svega, iz prethodno navedenih vrijednosti jasno proizlazi da mogućnost ulaganja proizvodnje Zajednice nije bila sputana, s obzirom na to da su se godišnja ulaganja proizvodnje Zajednice povećala za 185% tijekom razmatranog razdoblja. Zatim, kao što proizlazi osobito iz uvodnih izjava 91. i 92. privremene uredbe, postojanje prijetnje štete u ovom slučaju temelji se na predviđenom i neminovnom riziku da će se potrošnja Zajednice u kratkom roku smanjiti. Predviđanja Komisije temeljila su se na objavljenim informacijama kao i na podacima koje je pružila proizvodnja Zajednice. Isto tako, institucije su u više navrata podsjetile na to da je porast tržišta Zajednice bio „izuzetan“ (vidjeti, među ostalim, uvodnu izjavu 87. privremene uredbe, kao i uvodne izjave 47. i 48. osporavane uredbe). Dakle, postoji očita proturječnost između, s jedne strane, tvrdnje da bi uvozi podrijetlom iz Kine sputali mogućnost proizvodnje Zajednice da razvije svoje proizvodne kapacitete te, s druge strane, isticanja „izuzetnog“ porasta tržišta Zajednice i neminovnog rizika velikog smanjenja potražnje. Naime, kao što tvrde institucije, u okolnostima u ovom slučaju bilo bi nelogično da proizvodnja Zajednice ne razvije svoje proizvodne kapacitete. Na kraju, valja podsjetiti na to da je sama Komisija u uvodnoj izjavi 88. navela da je „sva šteta koju je pretrpjela industrija Zajednice bila ograničena i nije podrazumijevala nikakav značajan gospodarski problem“ [neslužbeni prijevod]. Tom se tvrdnjom nastoji značajno smanjiti utjecaj dampinških uvoza podrijetlom iz Kine na stanje industrije Zajednice tijekom razmatranog razdoblja.

65 Na kraju, što se tiče tvrdnji institucija da se proizvodnja Zajednice nije u potpunosti oporavila od dampinga iz razdoblja prije 2006., te se tvrdnje ne temelje ni na kakvom konkretnom navodu. Točnije, nije bio iznesen nijedan navod na temelju kojeg bi se moglo zaključiti što institucije podrazumijevaju pod „potpunim oporavkom“ proizvodnje Zajednice s obzirom na gore navedene ekonomske podatke. Stoga tužitelj u svojim podnescima ispravno smatra da institucije nisu dokazale da se proizvodnja Zajednice nije oporavila od prethodnog dampinga.

66 Uzimajući u obzir ukupnost tih navoda, a osobito činjenicu da relevantni podaci u ovom slučaju ne podupiru zaključak institucija, valja ustvrditi da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni potvrdivši zaključak Komisije da se proizvodnja Zajednice nalazila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka.

Drugi prigovor prvog dijela trećeg tužbenog razloga o postojanju prijetnje štete

67 Slijedeći strukturu privremene uredbe, osporavana uredba ima dva dijela. Prvi dio obrađuje „[v]jerojatni razvoj potrošnje Zajednice, uvoza iz dotične zemlje i stanja industrije Zajednice nakon razdoblja ispitnog postupka“ (uvodne izjave 90. do 112. privremene uredbe i uvodne izjave 50. do 65. osporavane uredbe). Drugi dio se detaljnije odnosi na „[p]rijetnj[u] štete“ (uvodne izjave 113. do 125. privremene uredbe i uvodne izjave 66. do 81. osporavane uredbe).

68 Valja naglasiti to da je u osporavanoj uredbi Vijeće potvrdilo zaključak Komisije da je postojala prijetnja štete „nakon kraja razdoblja ispitnog postupka“ (uvodna izjava 81. osporavane uredbe), čak iako je uzelo u obzir podatke raspoložive tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka.

69 Što se tiče prvog dijela osporavane uredbe, valja navesti da podaci nakon razdoblja ispitnog postupka potvrđuju predviđanja institucija o smanjenju tržišta Zajednice. Točnije, navodi iz uvodne izjave 51. osporavane uredbe pokazuju da se potrošnja Zajednice smanjila za 27,7% između kraja razdoblja ispitnog postupka, to jest 30. lipnja 2008., i ožujka 2009. Međutim, potrebno je podsjetiti na to da se čimbenici prijetnje kao što je smanjenje potražnje ne mogu pripisati dampinškim uvozima (vidjeti gore t. 63. i navedenu sudsku praksu).

70 Što se tiče drugog dijela osporavane uredbe, na koji se posebno odnosi ovaj spor, zaključak Vijeća temelji se na analizi četiriju čimbenika. Ti se čimbenici odnose na kriterije iz osnovne uredbe. Tiču se razvoja dampinških uvoza (uvodne izjave 66. do 68. osporavane uredbe), dostupnosti slobodnih kapaciteta izvoznikâ (uvodne izjave 69. do 71. osporavane uredbe), cijena uvoza iz Kine (uvodne izjave 72. i 73. osporavane uredbe) kao i razine zaliha (uvodna izjava 74. osporavane uredbe). Što se tiče posljednjeg čimbenika, Vijeće je u biti prosudilo da nije bio odlučujući za analizu prijetnje štete.

71 Argumenti tužitelja usredotočuju se na razvoj kineskih uvoza, u pogledu obujma i cijene, kao i na druga izvozna tržišta s obzirom na kapacitete kojima raspolažu kineski izvoznici. Tužitelj u biti drži da postoje proturječnosti između predviđanja Komisije, koja je potvrdilo Vijeće, i podataka o razdoblju nakon razdoblja ispitnog postupka te da je analiza drugih izvoznih tržišta manjkava.

72 Kao prvo, što se tiče razvoja dampinških izvoza, Komisija je prije svega smatrala da kretanje prema smanjenju u općem stanju tržišta Zajednice „ne bi imalo značajan učinak na razvoj obujma“ [neslužbeni prijevod] dampinških uvoza (uvodna izjava 115. privremene uredbe). Komisija je dodala da rezultati u vezi s tim čimbenikom nisu mogli počivati na jednostavnom promatranju razvoja u apsolutnom smislu, već također uzimati u obzir kontekst tržišta koje se tiče tog razdoblja te pitanja je li taj razvoj mogao uključivati povećanje ili smanjenje tržišnog udjela koji odgovara tim dampinškim uvozima. U tom smislu, Komisija je smatrala da su tržišni udjeli koji odgovaraju dampinškim uvozima ostvarili “značajan porast“ tijekom razmatranog razdoblja, ali isto tako i da nije bilo „nikakvog pokazatelja prestanka ili preokreta toga kretanja“ u trenutku kad se potražnja već počela smanjivati. Komisija je zaključila sljedeće (uvodna izjava 116. privremene uredbe): „Tržišni udio dampinških uvoza iz Kine trebao bi se povećati [i] pritisak dampinških uvoza na tržište Zajednice trebao bi se značajno pojačati“. [neslužbeni prijevod]

73 U tom pogledu valja istaknuti to da se, prema podacima navedenima u osporavanoj uredbi, obujam uvoza podrijetlom iz Kine tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka u apsolutnom smislu značajno smanjio, kako tužitelj ispravno ističe u svojim podnescima. Naime, prema tablici iz uvodne izjave 52. osporavane uredbe, navedeni uvozi smanjili su se za 24,6%. S druge strane, u relativnom smislu, povećanje tržišnog udjela koji odgovara navedenim uvozima bilo je slabo, odnosno 0,7 postotnih bodova za to razdoblje.

74 Prije navedena tvrdnja Komisije da opće stanje tržišta Zajednice ne bi imalo „značajnog“ učinka na „razvoj obujma“ uvozâ podrijetlom iz Kine i da bi se pritisak tih uvoza na tržište Zajednice trebao „značajno“ pojačati opovrgnuta je podacima nakon razdoblja ispitnog postupka, koje je Vijeće uzelo u obzir u osporavanoj uredbi.

75 Vijeće u osporavanoj uredbi ne vidi proturječnost između tvrdnji Komisije i ekonomskih podataka u pitanju. Tumačeći uvodnu izjavu 116. privremene uredbe u tom smislu, Vijeće smatra da „nije važan apsolutni obujam tog uvoza, nego njegova relativna važnost u odnosu na potrošnju, drugim riječima, njegov tržišni udio na cjelokupnom tržištu Zajednice“. U tom pogledu u relativnom smislu ističe da uvozi podrijetlom iz Kine pokazuju “blago poveća[nje]“ (uvodna izjava 68. osporavane uredbe).

76 Međutim, iako se Komisija zapravo oslanjala na razvoj obujma uvozâ podrijetlom iz Kine u apsolutnom i relativnom smislu, iz obrazloženja proizlazi da se radi o „značajnom razvoju“. U tom je kontekstu smatrala da bi se pritisak tih dampinških uvoza na tržište Zajednice „značajno“ povećao.

77 Takvo tumačenje uvodne izjave 116. potvrđeno je ostalim uvodnim izjavama navedene uredbe. Tako je Komisija naznačila u uvodnoj izjavi 95. privremene uredbe da čak i da se uslijed sužavanja tržišta „ukupni obujam“ uvoza smanji, „u umjerenim razmjerima“, tržišni udio koji odgovara uvozima podrijetlom iz Kine bio bi razmjerno uvećan. Komisija je u uvodnoj izjavi 133. privremene uredbe zadržala to stajalište i naznačila da početak usporavanja potrošnje „nije imao učinka na obujam“ uvozâ za koje se tržišni udio naprotiv povećao. Komisija je dodala da nije bilo „razloga da se smatra da bi se to kretanje u sličnom ili čak nepovoljnijem scenariju preokrenulo“.

78 Dakle, postoji primjetna razlika između predviđanja Komisije u stadiju privremene uredbe i ekonomskih podataka za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka, koje je Vijeće uzelo u obzir u okviru osporavane uredbe. U ovom dijelu valja podsjetiti na to da je jedan od kriterija za utvrđivanje postojanja prijetnje štete značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište Zajednice koja upućuje na vjerojatnost „značajnog“ rasta uvoza (članak 3. stavak 9. osnovne uredbe). Prema samim tvrdnjama Vijeća u osporavanoj uredbi, uvozi podrijetlom iz Kine pokazuju „blago poveća[nje]“ tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka (uvodna izjava 68. osporavane uredbe). To blago povećanje u relativnom smislu te snažno smanjenje u apsolutnom smislu uvozâ podrijetlom iz Kine ne podupire tvrdnju da je u ovom slučaju postojala vjerojatnost značajnog rasta uvoza. Nadalje, potrebno je staviti povećanje tržišnog udjela koji odgovara uvozima podrijetlom iz Kine za 0,7 postotnih bodova u odnos sa smanjenjem tržišnog udjela koji odgovara proizvodima industrije Zajednice za 0,1 postotni bod tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka (uvodna izjava 53. osporavane uredbe).

79 Kao drugo, što se tiče dostupnosti slobodnih kapaciteta izvoznikâ, analiza institucija je obradila, s jedne strane, dostupnost slobodnih proizvodnih kapaciteta u užem smislu i, s druge strane, rizik preusmjerenja kineskih izvoza prema tržištu Zajednice.

80 U tom pogledu potrebno je podsjetiti na to da na temelju članka 3. stavka 9. osnovne uredbe institucije moraju ispitati, među ostalim, dostatno slobodno raspoložive kapacitete izvoznika, odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji upućuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u Zajednicu, vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze.

81 U sklopu toga, valja smatrati da kad ocjenjuju rizik preusmjerenja izvoza prema Uniji, uzimajući u obzir povećanje proizvodnih i izvoznih kapaciteta zemlje izvoznice, institucije moraju voditi računa ne samo o postojanju drugih izvoznih tržišta već i o mogućem razvoju interne potrošnje u zemlji izvoznici (vidjeti, u tom smislu i analogijom, presudu NTN Corporation i Koyo Seiko, gore navedenu u t. 61., t. 109.).

82 U ovom slučaju, nakon što je zaključila da postoji velika dostupnost proizvodnih kapaciteta u Kini i da se sklonost kineskih izvoznika prema izvozu povećala, Komisija je istaknula da se postotak kineskih izvoza prema Zajednici, u postotku od ukupnih izvoza Kine, snažno povećao tijekom razmatranog

razdoblja, „prelazeći s 1% u 2005. na 9% tijekom razdoblja ispitnog postupka“ [neslužbeni prijevod]. Uz to naznačila je da su „[o]stala glavna tržišta [bila] Sjedinjenje Američke Države s 36% (u odnosu na 31% u 2007.), Alžir (6%, u odnosu na 2% u 2006.) i Južna Koreja (6%, u odnosu na 3% u 2005.)“ [neslužbeni prijevod] te da se na osnovi toga može očekivati „da se velik dio novostvorene prekapacitiranosti usmjeri prema europskom tržištu“ [neslužbeni prijevod] i „znatno smanjenje nekih od tih tržišta u kratkom roku, osobito tržišta Sjedinjenih Američkih Država“ [neslužbeni prijevod] (uvodna izjava 119. privremene uredbe). U osporavanoj uredbi Vijeće je potvrdilo razmatranja Komisije bez iznošenja dodatnih navoda.

83 Dakle, valja ustanoviti da, kao što je tužitelj ispravno naznačio u svojim podnescima, institucije nisu u svojoj analizi vodile računa „o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze“, kao što to zahtijeva članak 3. stavak 9. osnovne uredbe. Naime, iz uvodne izjave 119. privremene uredbe proizlazi da je Komisija spomenula Sjedinjene Američke Države, Alžir i Južnu Koreju jedino kako bi naznačila koji udio te države predstavljaju u ukupnim kineskim izvozima. Nijedan precizan podatak o razvoju navedenih tržišta ni o njihovoj potencijalnoj raspoloživosti prihvaćanja dodatnih izvoza nije bio iznesen. Međutim, „na osnovi toga“ Komisija smatra da će se „velik dio novostvorene prekapacitiranosti usmjeri[ti] prema europskom tržištu“ [neslužbeni prijevod]. No ako su se, kao što tvrde institucije, proizvodni kapaciteti u Kini kao i obujmi izvoza povećali (uvodna izjava 118. privremene uredbe) i ako su se istodobno udjeli triju gore navedenih zemalja u ukupnim kineskim izvozima povećali, kao što proizlazi iz uvodne izjave 119. privremene uredbe, to onda znači da su se obujmi izvoza prema tim trima zemljama također povećali. Jedina naznaka u vezi s razvojem tržišta drugih zemalja jest tvrdnja da se može također očekivati „znatno smanjenje nekih od tih tržišta u kratkom roku, osobito tržišta Sjedinjenih Američkih Država“ [neslužbeni prijevod]. Osim činjenice da je neprecizna, osobito što se tiče država i obujmâ na koje se odnosi, i da je iznesena nakon zaključka Komisije da će se velik dio novostvorene prekapacitiranosti usmjeriti prema europskom tržištu, ta tvrdnja mora biti stavljena u odnos s činjenicom da su, što se tiče tržišta Unije, institucije također predvidjele znatno smanjenje potražnje. No potonji se navod ne nalazi u analizi institucija o potencijalnom preusmjerenju kineskih izvozâ prema tržištu Unije.

84 Također valja naglasiti da se institucije ni u kojem trenutku ne pozivaju na unutarnje kinesko tržište i potencijalni utjecaj tog tržišta na mogućnost prihvaćanja dodatnih proizvodnih kapaciteta. Institucije su se pozvale samo na udio izvoza s obzirom na ukupne prodaje proizvođača izvoznika u uzorku. Međutim, ta je okolnost, na koju se također poziva Vijeće u svojim podnescima pred Općim sudom, bez učinka pri utvrđivanju može li unutarnje kinesko tržište prihvatiti veliku zalihu proizvodnih kapaciteta.

85 Na kraju, Komisija utvrđuje u uvodnoj izjavi 119. privremene uredbe da se postotak kineskih izvoza prema Uniji snažno povećao tijekom promatranog razdoblja. To se utvrđenje ipak mora staviti u odnos s činjenicom, koju su same institucije više puta navele, da su te izvoze uslijed antidampinških pristojbi od 2006. „zamijenili“izvozi podrijetlom, među ostalima, iz Rusije i Ukrajine. Komisija je uz to u uvodnoj izjavi 130. privremene uredbe spomenula „jasnu vremensku podudarnost“ između brzog povećanja tržišnog udjela kineskih proizvoda i značajnog propadanja tržišnih udjela koji se odnose na uvoze iz Rusije i Ukrajine, „koje su bile njihovi najizravniji konkurenti što se tiče cijena“ [neslužbeni prijevod]. Ni u kojem trenutku u okviru analize mogućeg preusmjerenja uvoza institucije se nisu pozvale na taj navod, koji je ipak relevantan utoliko što bi nestanak „najizravnijih konkurenata što se tiče cijena“ mogao barem djelomično objasniti povećanje postotka kineskih izvoza prema Uniji tijekom razmatranog razdoblja.

86 Kao treće, što se tiče cijena uvoza podrijetlom iz Kine, Komisija je u privremenoj uredbi smatrala da nije bilo „nikakvog razloga“da se pretpostavi da će, u gospodarskom okruženju koje obilježava znatno smanjenje potražnje, „niske cijene težiti povećanju“ [neslužbeni prijevod]. „Naprotiv“, prema Komisiji, sa stajališta dobavljača, kad se potrošnja smanjuje, „niske cijene trebale bi ostati niske“, s obzirom na to da je cilj pridobiti druge dijelove tržišta ili barem osigurati postojeće udjele (uvodna izjava 121. privremene uredbe). Komisija je zaključila da je negativan učinak vrlo niskih cijena bio dvojak. S jedne

strane, značajan porast cijena vjerojatno bi uključivao preusmjerenje prema dampinškim uvozima s obzirom na to da bi korisnici više težili ka kupovanju rastućih količina dobara koja se prodaju po niskoj cijeni. S druge strane, postojanje tako niskih cijena na tržištu kupci bi bez sumnje koristili kao sredstvo pregovora za snižavanje cijena koje su proizvođači Zajednice i drugi izvori predložili, tako uključujući istodobno opadanje obujmâ i cijena (uvodna izjava 123. privremene uredbe).

87 Kao što proizlazi iz tablice u uvodnoj izjavi 52. osporavane uredbe, podaci nakon razdoblja ispitnog postupka pokazuju da su se, suprotno onome što tvrdi Komisija, cijene uvoza podrijetlom iz Kine snažno povećale u kontekstu smanjenja tržišta Zajednice, kao što tužitelj ispravno navodi u svojim podnescima. Tako raspoloživi podaci pokazuju povećanje cijena uvoza podrijetlom iz Kine za više od 35% tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka (uvodna izjava 52. osporavane uredbe). Istodobno cijene industrije Zajednice povećale su se za 18,7% (uvodna izjava 53. osporavane uredbe). Valja napomenuti u tom pogledu da, suprotno onome što se čini da Komisija predlaže u privremenoj uredbi, smanjenje potražnje ne utječe nužno na razinu cijena. Naime, gospodarski subjekt koji se suočava s padom potražnje može izabrati između smanjenja obujma prodaje i smanjenja cijena.

88 U uvodnoj izjavi 73. osporavane uredbe Vijeće ne donosi nikakav novi navod kojim bi se objasnilo proturječje između navoda Komisije i podataka iz razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka. Vijeće samo navodi da je povećanje cijena već bilo utvrđeno u okviru privremene uredbe. No, iako je zaista točno da je Komisija u uvodnim izjavama 98. i 122. privremene uredbe spomenula povećanje cijena nakon razdoblja ispitnog postupka, pripisujući mu povećanje cijena sirovina i energetskih troškova, Komisija je pojasnila da se potonje povećanje dogodilo između travnja i listopada 2008. U osporavanoj uredbi Vijeće ne daje nikakvo dodatno pojašnjenje ili objašnjenje u vezi s, među ostalim, razvojem cijena sirovina i energetskih troškova što se tiče razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka. Takav se nedostatak pojašnjenja treba uz to staviti u odnos s argumentima nekih stranaka, koje je Vijeće spomenulo u uvodnoj izjavi 93. osporavane uredbe, prema kojima bi neki proizvođači sklopili ugovore s fiksnom cijenom s dobavljačima željezne rude i ostalih glavnih ulaznih materijala tako da ne bi mogli profitirati od „vrlo naglog smanjenja troškova do kojih je dolazilo kod takvih sirovina odmah nakon razdoblja ispitnog postupka“. U osporavanoj uredbi Vijeće nije dovelo u pitanje tu tvrdnju.

89 Vijeće također u uvodnoj izjavi 73. osporavane uredbe spominje „usporednost“ u kretanju cijena industrije Zajednice. Međutim, „usporednost“ u kretanju cijena ne proizlazi iz ekonomskih podataka nakon razdoblja ispitnog postupka s obzirom na to da su se cijene industrije Zajednice povećale za 18,7% dok su se istodobno cijene kineskih uvoza povećale za više od 35% (uvodne izjave 52. i 53. osporavane uredbe). Osim toga, odstupanje prodajnih cijena industrije Zajednice i uvoza podrijetlom iz Kine primjetno se smanjilo, od 476 eura po toni tijekom razdoblja ispitnog postupka na 448 eura po toni tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka. Izražena u postotcima od prodajne cijene industrije Zajednice, ta razlika je tako prešla s 40% tijekom razdoblja ispitnog postupka na 30% tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka.

90 U svakom slučaju, čak i pretpostavljajući da se povećanje cijena dotičnog proizvoda za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka može objasniti povećanjem cijena sirovina i energetskih troškova, ta okolnost nije takve prirode da podrži zaključke koje Komisija donosi u uvodnoj izjavi 123. privremene uredbe što se tiče negativnog učinka „vrlo niskih“ cijena uvozâ podrijetlom iz Kine na cijene i obujam industrije Zajednice. U tom je pogledu potrebno podsjetiti na to da je jedan od kriterija za utvrđivanje postojanja prijetnje štete ulazak uvoza po cijenama koje bi „u znatnoj mjeri snizile cijene“ ili „spriječile rast cijena“ (članak 3. stavak 9. osnovne uredbe). Međutim, uzimajući u obzir podatke nakon razdoblja ispitnog postupka, iz činjenica slučaja ne proizlazi da se kriterij predviđen osnovnom uredbom može smatrati ispunjenim. S druge strane, što se tiče negativnog učinka „vrlo niskih“ cijena na obujme industrije Zajednice, koji Komisija spominje u uvodnoj izjavi 123. privremene uredbe, treba podsjetiti na to da se tržišni udio industrije Zajednice tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka smanjio za samo 0,1 postotni bod.

91 Zaključno valja ustvrditi da na temelju četiriju čimbenika predviđenih člankom 3. stavkom 9. osnovne uredbe u vezi s analizom prijetnje štete jedan čimbenik institucije smatraju neodlučujućim (zalihe), kod dva čimbenika postoje nedosljednosti predviđanjâ Komisije, koje je potvrdilo Vijeće u osporavanoj uredbi, i podataka relevantnih za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka (obujam uvozâ i cijene uvozâ), a jedan je čimbenik (kapacitet izvoznika i rizik preusmjerenja izvoza) manjkav u navodima koje treba uzeti u obzir. Te nedosljednosti i manjkavosti treba staviti u odnos sa zahtjevima osnovne uredbe prema kojima se prijetnja štete mora temeljiti „na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti“ te promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti „jasno predviđena i neminovna“.

92 Uzimajući u obzir sve te navode i činjenicu da je u okviru prvog prigovora ustanovljeno da je Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni držeći da je industrija Zajednice bila u ranjivom stanju na kraju razdoblja ispitnog postupka, valja zaključiti da je Vijeće povrijedilo članak 3. stavak 9. osnovne uredbe držeći da je u ovom slučaju postojala prijetnja štete. Stoga je Vijeće također povrijedilo članak 9. stavak 4. osnovne uredbe uvođenjem konačne antidampinške pristojbe na izvoz proizvoda koje proizvodi tužitelj i naplatom privremenih pristojbi na te uvoze.

93 Stoga valja prihvatiti prvi dio trećeg tužbenog razloga koji je iznio tužitelj. U mjeri u kojoj se osporavana uredba temeljila na utvrđenju prijetnje štete i da je Vijeće u tom pogledu počinilo pogrešku, potrebno je poništiti navedenu uredbu, utoliko što uvodi antidampinške pristojbe na uvoze proizvoda koje proizvodi tužitelj i uključuje naplatu privremenih pristojbi na te uvoze, pri čemu nema potrebe za ispitivanjem drugog dijela trećeg tužbenog razloga ni ostalih tužbenih razloga iznesenih u prilog osnovanosti tužbe.

Troškovi

94 U skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika, svakoj stranci koja izgubi spor nalaže se snošenje troškova, ako je postavljen takav zahtjev. Budući da je Vijeće izgubilo spor, treba mu naložiti snošenje troškova, u skladu sa zahtjevima tužitelja.

95 Osim toga, u skladu s člankom 87. stavkom 4. podstavkom 1., institucije koje su intervenirale u spor snose vlastite troškove. Stoga će Komisija, koja je intervenirala na strani Vijeća, snositi vlastite troškove.

96 Na kraju, poduzeća intervenijenti snosit će vlastite troškove, u skladu sa zahtjevima tužitelja u tom smislu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Uredba Vijeća (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine, utoliko što uvodi antidampinške pristojbe na uvoze proizvoda koje proizvodi tužitelj i uključuje naplatu privremenih pristojbi na te uvoze.**

2. **Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove, kao i troškove Hubei Xinyegang Steel Co.**

3. **Europska komisija snosit će vlastite troškove.**

4. **ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH i Železiarne Podbrezová a.s. snosit će vlastite troškove.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu, 29. siječnja 2014.

Potpisi